

Draga gospi!

Samo zato Ti pišem, da Ti
potežim: tako pristo mi se
nikoli ni bilo nego zdaj na
današnjo, se nikoli nisem
čutil kolike zagnost in
pobrtosti. Delal bi, pa ne
morem; vsem sem časem sem
narpisal eno samo črtico.

Tvojega pisma sem bil ed
arca vesel in se Ti lepo zahval,
finjem ganj. Posebno to mi je
bilo prijetno, ker se mi je
zdelo, da pišes v slovenskimi
bolj naravnost in manj
„literarno“ nego v nemščini.
Prosim te, piši mi prav
kmalu spet; harkoli, samo
da pišes. Tako piši, kakor
da bi nobno gončila, zato

J.

bi Galil sega obloka, ki
ga vprašame, kakor v sveta
nebesa, in bi bi nicisar ne
razumel, če bi mu razlagal?
Tako si je človek ustvaril
paradij, pa je nenadoma spo-
gual, da si je pač ustvaril
paradij — a doma ne! — In
napadnje naj vse skupaj
vrag vzame; naj se obrne
kakorkoli, meni je res že
popolnoma všečno!

Nikar ne pameri, da ti
pisem tako klaverno pisemo
— pis: mi ti bolj všeče!

S prirečnim pozdravom
Tebi in Ethinni

Kardurji

31. VII. 1907

Juan Canary

